

പന്തിരുവരുടെ ദൗത്യം

(10:1- 23)

അദ്ധ്യായം 10 ന്റെ ആമുഖമായി കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം കണക്കാക്കാം: “ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോട്, കൊയ്ത്തിലേക്ക് വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു” (9:38). യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് പരിമിതമായ ആജ്ഞയുമായി യേശു പന്തിരുവരെ അയച്ചു. അവർ രാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ജനങ്ങളോട് അറിയിക്കുകയും, രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയും ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയും തങ്ങളുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ സാധുത ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യായം 10 ലെ യേശുവിന്റെ മുഖ്യ പ്രസംഗമാണ് മത്തായി വിവരിക്കുന്നത്.

മുഖ്യമായി, യിസ്രായേൽ ജനത്തിനിടയിൽ പന്തിരുവർക്കുള്ള ചുരുങ്ങിയ നിർദ്ദേശങ്ങളായിരുന്നു യേശു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകിയത് (10:5-15, 23). എങ്ങനെയായാലും, പൊതുവായ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ് ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ (10:18, 22, 26, 28, 32). അവ മഹത്തായ ആജ്ഞയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നവയാണ്. അത് എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കുമായി കൽപിച്ചിരുന്ന സുവിശേഷമായിരുന്നു (28:18-20; മർക്കൊ. 16:15, 16; ലൂക്കൊ. 24:46, 47). ആ അർത്ഥത്തിൽ, അദ്ധ്യായം 10 പന്തിരുവരുടെ ദൗത്യവും, ഒരു വിധത്തിൽ, സഭയുടെ ദൗത്യവുമാണ്.¹

പരിമിതമായ ആജ്ഞയെക്കൊണ്ടുപരി, യേശുവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കാണ്, മത്തായി പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്നു തോന്നുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നതോ, ജോലിയോ, മടങ്ങിവരവോ വിവരിക്കുന്നില്ല (മർക്കൊ. 6:12, 13, 30; ലൂക്കൊ. 9:6, 10 നോക്കുക). പ്രസംഗ ശേഷം, മത്തായി പറഞ്ഞു, “അവർ അതതു പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാനും പുറപ്പെട്ടുപോയി” (11:1).²

പന്തിരുവരെ വിളിക്കുന്നു (10:1-4)

¹അനന്തരം അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരെയും അടുക്കൽ വിളിച്ചു. അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകലവിധ ദീനവും വ്യാധിയും പൊറുപ്പിപ്പാനും അവർക്ക് അധികാരം കൊടുത്തു.

²പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരായിട്ട്, ഒന്നാമൻ പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രെയാസ്, സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കൊബ്; ³അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പൊസ്, ബെർത്തലോമായിയുടെ മകൻ യാക്കൊബ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, അൽഫായിയുടെ മകൻ യാക്കൊബ്; ⁴തദ്ദായി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇസ്കാര്യോത്താ യൂദാ.

വാക്യം 1. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽനിന്ന് യേശു അനവധി

ശിഷ്യന്മാരെയാണ് കുട്ടിച്ചേർത്തത്. അവൻ അവരോടൊപ്പം സമയം ചെലവിടുകയും അവരുടെ സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റവും നിരീക്ഷിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ വലിയ കുട്ടത്തിൽനിന്നു (ലൂക്കൊ. 10:1 നോക്കുക). തന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ശിഷ്യന്മാരാകുവാൻ വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുറെ പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. “ശിഷ്യൻ” എന്ന വാക്ക് (മത്തേസ്), അർത്ഥം, “അനുഗമിക്കുന്നവൻ” അല്ലെങ്കിൽ “പഠിക്കുന്നവൻ” എന്നാണ്. മർക്കൊ. 3:13-15 ലും ലൂക്കൊ. 6:12, 13 ലുമാണ് പന്തിരുവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ശിഷ്യന്മാരായി നിയമിക്കുന്നതും വിവരിക്കുന്നത്.

ആ പുരുഷന്മാരെ, അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ കഴിവോ, വിലയോ, വിശ്വസ്തതയോ നോക്കിയല്ല, മറിച്ച് കർത്താവിന്റെ പരമോന്നതമായ ഉദ്ദേശം കണക്കാക്കിയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഒരു രാത്രിയിലെ പ്രാർത്ഥനക്കു ശേഷമാണ് അവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് (ലൂക്കൊ. 6:12). മറ്റു പല അവസരങ്ങളിലും യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇപ്പോഴാണ് രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നത്. അവൻ എടുക്കുവാൻ പോകുന്ന തീരുമാനത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ് ആ രാത്രിയിലെ പ്രാർത്ഥന. ആ പുരുഷന്മാർ പോരായ്മകളുള്ളവരായിരുന്നു: താഴ്മ, വിശ്വാസം, സമർപ്പണം, ശക്തി എന്നീ ആത്മീയ ഗ്രാഹ്യക്കുറവുള്ളവരായിരുന്നു, എങ്ങനെയായാലും, യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ള അവരുടെ മൂന്നുവർഷത്തിലധികമുള്ള ജീവിതം അവരെ മാറ്റി മറിച്ചു.

പന്തിരുവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചതായി മത്തായിയിലെ ഈ വേദഭാഗവും പറയുന്നുണ്ടോ? **വിളിച്ചു** എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് ക്രിയ (പ്രോസ്കലയോ) തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, “പ്രത്യേക ജോലിക്കോ ഉദ്യോഗത്തിനോ വിളിക്കുക” (പ്രവൃ. 13:2; 16:10) അല്ലെങ്കിൽ “ഒരാളുടെ അടുത്തേക്ക് വിളിക്കുക.”³ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം പുതിയ നിയമത്തിൽ അടിക്കടി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു, അതായിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് - അവരെ മുൻപ് തിരഞ്ഞെടുത്തവരായിരുന്നു - പരിമിതമായ ആജ്ഞ കൊടുക്കുവാനായി അവരെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുത്തി.⁴

യേശു പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്ന വസ്തുതക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ്, “ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിലെ രക്ഷാ-ചരിത്രത്തിന്റെ തുടർച്ച ആലങ്കാരികമായി പറയുന്നതാണ് പന്ത്രണ്ട്” എന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു.⁵ പഴയനിയമത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് പിതാക്കന്മാരെ കുറിച്ച് പറയുന്നു (ഉല്. 35:22; 42:13, 32) യിസ്രായേലിൽ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു (പുറ. 24:4; 28:21). “പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കും” എന്ന യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന, യിസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു (19:28). അതിലുപരിയായി, സ്വർഗീയ നഗരത്തിന്റെ ദർശനത്തിൽ, അവരുടെ പേരുകൾ പുതിയ യെരൂശലേമിന്റെ അടിസ്ഥാന കല്ലുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു (വെളി. 21:14). യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയാണ് പുതിയ യെരൂശലേം (സഭ) ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജനം എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് (റോമർ. 2:28, 29; 9:6-8; ഗലാ. 3:29; 6:16; ഫിലി. 3:3; യാക്കൊ. 1:1; 1 പത്രോ. 1:1). തീർച്ചയായും, “ക്രിസ്തു യേശു തന്നെ മൂലക്കല്ലായും, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടേയും അടി

സ്ഥാനത്തിലാണ് സഭ പണിതിരിക്കുന്നത്” (എഫെ. 2:20).

ഈ സമയത്തിന് മുൻപ്, യേശു തനിയെയായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. പന്തിരുവർ പുരുഷാരത്തോടൊപ്പം അവനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു - പക്ഷെ നിരീക്ഷകരും പങ്കാളികളും മാത്രമായിരുന്നു. ഈ സമയത്ത്, യേശു അവർക്ക് **അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും, സകലവിധദീനവും വ്യാധിയും സൗഖ്യമാക്കുവാനും അധികാരം** [അല്ലെങ്കിൽ “ശക്തി”]⁶ കൊടുത്തു. മുൻപ് വിവരിച്ചത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇവിടത്തെ ഭാഷ (4:23; 9:35).

ഈ ചുമതല പരിമിതമാകയാൽ, പന്തിരുവരിലുണ്ടായിരുന്ന ശക്തി ഒരുപക്ഷെ കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് മാത്രമായിരിക്കാം ഉണ്ടായിരുന്നത്. പിന്നീട്, തന്റെ സ്വർഗാരോഹണത്തിനു മുൻപ് യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു, “പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരുടെ [മേൽ] വരുമ്പോൾ [അവർക്ക്] ശക്തി ലഭിക്കും” (പ്രവൃത്തികൾ 1:8). രണ്ട് വരങ്ങൾ ആ വാഗ്ദാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു: ഒന്ന്, പരിശുദ്ധാത്മാവ്, രണ്ട്, ശക്തി, സ്വർഗാരോഹണത്തിനു മുൻപ് പെന്തകൊസ്തനാളിൽ നിറവേറി (പ്രവൃ. 2:1-4). ആദ്യം അവർക്ക് കൊടുത്ത ശക്തിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി: മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മീയവരങ്ങൾ അന്ത്യതകരമായി പകർന്നു കൊടുക്കുവാനുള്ള ശക്തിയായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തേത് (പ്രവൃ. 8:14-19).

വാക്യങ്ങൾ 2-4. യേശു അവരെ അയക്കുന്നതിനു മുൻപ് മത്തായി പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരുകൾ നൽകുന്നു. ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നതനുസരിച്ച്, യേശു മുൻപ് ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ, അവർ [അവർക്ക്] “അപ്പൊസ്തലന്മാർ” എന്നു പേർവിളിച്ചു (ലൂക്കോ. 6:13). “അപ്പൊസ്തലൻ” (*അപോസ്തോലോസ്*) എന്ന് ലിപിമാറ്റി തർജ്ജിമ ചെയ്തത് മത്തായിയിൽ ഈ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമാണുള്ളത്. മർക്കോസിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം കാണാം (മർക്കോ. [3:14]⁷; 6:30), പിന്നെ ഒരു പ്രാവശ്യം യോഹന്നാ നിലുമുണ്ട് (യോഹ. 13:16). ലൂക്കോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും എഴുത്തുകളിലാണ് അത് ഭൂരിഭാഗവും കാണപ്പെടുന്നത്. “അപ്പൊസ്തലൻ” ക്രിയയായ *അപോസ്തോലോ* യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം “തിരഞ്ഞെടുത്ത് അയക്കപ്പെട്ടവൻ.” അയക്കുന്ന ആൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, അധികാരത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന വ്യക്തിയെയാണ് അങ്ങനെ പറയുന്നത്. “യെരൂശലേമിലും, യെഹൂദ്യയിലും, ശമര്യയിലും, ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും അവന്റെ സാക്ഷികളാകുവാൻ” പന്തിരുവർ യേശുവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സ്ഥാനാപതികളായി തീർന്നു (പ്രവൃ. 1:8). “തന്നോടുകൂടെ ആയിരിപ്പാനും,” “പ്രസംഗിപ്പാൻ അയക്കുന്നതിനും” വേണ്ടിയായിരുന്നു അവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്ന് മർക്കോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (മർക്കോ. 3:14).

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകുവാൻ ചില യോഗ്യതകൾ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇസ്കാര്യോത്താ യൂദാക്ക് പകരം മറ്റൊരു അപ്പൊസ്തലനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തവർ “യേശു യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം മുതൽ നമ്മെ വിട്ട് ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾ വരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന കാലത്തെല്ലാം ഞങ്ങളോടുകൂടെ നടന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ... സാക്ഷിയായി തീരേണം” (പ്രവൃ. 1:21, 22). യേശുവിനെ അവന്റെ ഉയിർപ്പിനുശേഷം കണ്ടവരായിരിക്കണം എന്നു മറ്റു തിരുവെഴുത്തുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (1 കൊ. 9:1), അവരെ കർത്താവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് (എഫെ. 4:11).⁸

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മൂന്നു ലിസ്റ്റുകൾ കൂടെ പുതിയനിയമത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു (മർക്കൊ. 3:16-19; ലൂക്കൊ. 6:14-16; പ്രവൃത്തികൾ 1:13). നാല് ലിസ്റ്റുകളും താരതമ്യം ചെയ്താൽ പേരുകളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. ആളുകൾക്ക് ഒന്നിലധികം പേരുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് വ്യത്യാസത്തെ വിശദീകരിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്. ലിസ്റ്റുകളുടെ ക്രമവും വ്യത്യസ്തമാണ്.

എല്ലാ ലിസ്റ്റുകളിലും, യേശു പത്രൊസ് എന്നു പേരിട്ട ശിമോനെ, ആദ്യം കാണാം. പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ ആരംഭത്തിലും, സുവിശേഷങ്ങളിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കിടയിലെ നായകനായിട്ടാണ് അവൻ നിലകൊള്ളുന്നത്. മത്തായിയുടെ ലിസ്റ്റിൽ, പത്രൊസിനുശേഷം **അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രോസസിനെയെ** പറയുന്നത്. ആ പുരുഷന്മാരെ മീൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വിളിച്ചതായി സുവിശേഷത്തിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (4:18-20 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). അടുത്തതായി **സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കൊബിനെയും അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാനെയും** പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് യേശു “ഇടിമക്കൾ” എന്നാണ് പേരിട്ടത് (മർക്കൊ. 3:17). അവരെ വിളിച്ചതും നേരത്തെ മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (4:21, 22 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). പത്രൊസിനെയും, യാക്കൊബിനെയും, യോഹന്നാനെയും . യേശുവിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ശിഷ്യന്മാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് . ആ മൂന്നു പേരെ, യേശുവിന്റെ “ഉൾവലയത്തിലുള്ളവർ” എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നു കാരണം അവരെ മാത്രമാണ് അവൻ യായിറോസിന്റെ മകളെ ഉയർപ്പിച്ചപ്പോഴും (മർക്കൊ. 5:37), മറുപുമലയിൽ പോയപ്പോഴും (17:1), ഗദ്ദേശമന തോട്ടത്തിലേക്ക് പോയപ്പോഴും (26:37) കൊണ്ടുപോയിരുന്നുള്ളു.

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പേരാണ് **ഫിലിപ്പൊസ്** (യോഹ. 1:44-46; 6:5-7; 12:20-22; 14:8). അവൻ പത്രൊസിനെയും അന്ത്രോസസിനെയും പോലെ ബെത്സെയിദക്കാരനായിരുന്നു (യോഹ. 1:44). അവനായിരുന്നു നഥനെയേലിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നത് (യോഹ. 1:45, 46). അടുത്തത് **ബർത്തലൊമായി** അടുത്തതായി വരുന്നതിനാൽ, ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത് അവൻ നഥനെയേലിനെ പോലെയുള്ള വ്യക്തിയാണെന്നാണ് (യോഹ. 1:45; 21:2). “പ്തോൽമി,” അല്ലെങ്കിൽ “തോൽമായി” എന്ന യാളുടെ മകൻ ആയിട്ടാണ് “ബർത്തലൊമായി”⁹ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. **തോമാസിനെ** “ദിദിമോസ്” എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു (യോഹ. 11:16; 20:24; 21:2). അരാമ്യ പേരിൽനിന്നാണ് “തോമാസ്” വരുന്നത്. എന്നാൽ “ദിദിമോസ്” അതിനു തുല്യമായ ഗ്രീക്കാണ്; രണ്ടിന്റേയും അർത്ഥം “ഇരട്ട” എന്നാണ്. ആ പേരുകൾ നിമിത്തം അവൻ ഇരട്ടയിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നു എന്നു ചിലർ ഊഹിക്കുന്നു. **ചുങ്കക്കാരനായിരുന്ന മത്തായിയെ** “ലേവി” എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു (മർക്കൊ. 2:14), ഒരു ശിഷ്യനായി തീരുവാൻ യേശു അവനെ ചുങ്കസ്ഥലത്തുനിന്നായിരുന്നു വിളിച്ചത് (9:9 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക).

അൽഫായിയുടെ മകൻ എന്നാണ് **യാക്കൊബിനെ** വിളിച്ചിരുന്നത്. സെബെദിയുടെ മകനും, യോഹന്നാന്റെ സഹോദരനുമായിരുന്ന യാക്കൊബിൽനിന്നു അവനെ വേർതിരിച്ചറിയാനായിരിക്കാം അങ്ങനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. “ചെറിയ യാക്കൊബ്” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവനെയായിരിക്കാം (മർക്കൊ. 15:40). അല്ലെങ്കിൽ “ഇളയ യാക്കൊബ്” എന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എൻഐവി). മറ്റു അപ്പൊസ്തോലിക ലിസ്റ്റിൽ, **തദായിയെ** “യാക്കൊബിന്റെ

മകൻ യൂദാ” എന്ന പേരിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ലൂക്കൊ. 6:16; പ്രവൃ. 1:13). “തദ്ദായി” എന്നു മത്തായിയും മർക്കൊസും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരുപക്ഷെ ഇസ്കാര്യോത്താ യൂദാ ആയി തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിപ്പാനായിരിക്കാം. ഒരിക്കൽ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത് “യൂദാ (ഇസ്കാര്യോത്താവല്ല) എന്നാണ്” (യോഹ. 14:22). “തദ്ദായി” എന്നതിനു പകരം (10:3; മർക്കൊ. 3:18), ചില പുരാതന കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ “ലബ്ബായെസ്” എന്നാണ്. **എരിവുകാരനായ ശിമോൻ**, എന്നതു വേദഭാഗത്തിൽ, കൂടുതൽ അക്ഷരീകമായി, “കനാനനായ ശിമോൻ” എന്നാണ് (എൻആർഎസ്വി). ജാക് പി. ലേവിസ് വിവരിച്ചു, “എബ്രായ വാക്ക് *കാനാ* എന്നതിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടതാണ്, അർത്ഥം ‘എരിവുള്ള’” എന്നാണ്.¹⁰ ലൂക്കൊസ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്ക് *സീലോട്സ്*, അവനെ “സീലോട്ട്” എന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (ലൂക്കൊ. 6:15; പ്രവൃ. 1:13).

പ്രവൃത്തികൾ 1:13-ൽ ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ ലിസ്റ്റുകളിലും അവസാനമാണ് **ഇസ്കാര്യോത്താ യൂദയെ** ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, അവിടെ അവന്റെ പേർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവന്റെ പിൻഗാമിയായി മമിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവനായി പ്രവൃത്തികൾ 1:25, 26-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ഇസ്കാര്യോത്താ” എന്നതിന് യെഹൂദ്യയിലെ ഒരു ടൗണായിരുന്ന “കെര്യോത്തിലെ മനുഷ്യൻ” എന്നായിരുന്നേക്കാം അർത്ഥം (യോശു. 15:25).¹¹ അതു ശരിയാണെങ്കിൽ, യൂദാസ് മാത്രമായിരുന്നു ഗലീലക്ക് പുറത്തുനിന്നുണ്ടായിരുന്നത്. ആ വാക്കിന്റെ മറ്റു വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പറയുന്നത്, “ചതിച്ചു കൊല്ലുന്നവൻ,” “ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ,” “അരുണ,” “ചുവന്ന തലയുള്ളവൻ,” “ചുവന്ന ചായം പുശുന്നവൻ,” “തോൽപെട്ടി ചുമക്കുന്നവൻ.”¹² അവന്റെ അപ്പൻ “ശിമോൻ ഇസ്കാര്യോത്താ” ആയിരുന്നു എന്നാണ് പല പുരാതന കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളും പറയുന്നത് (യോഹ. 6:71). കള്ളനായിരുന്ന (യോഹ. 12:6) യൂദാ കർത്താവിനെ **ഒറ്റിക്കൊടുത്തു**. ഒരിക്കൽ അവനെ കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ പിശാച് ആകുന്നു” (യോഹ. 6:70, 71).

വിവിധ പശ്ചാത്തലങ്ങളിലുള്ള പന്തിരുവരയാണ് യേശു തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അവരിൽ പൊതുവായ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ സവിശേഷതകളും മനോഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ചിന്തിക്കാതെ എടുത്തു ചാടി സംസാരിക്കുന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസക്കാരനായിരുന്നു പത്രൊസ് (14:28; 26:33, 35). തോമാസ് ഒരു സംശയാലുവായിരുന്നു (ചിലർ അവനെ യാഥാർത്ഥ്യവാദി എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു) പഠിപ്പിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കുവാൻ തെളിവ് ആവശ്യപ്പെട്ടവനായിരുന്നു (യോഹ. 11:16; 20:24, 25). റോമാക്കാരെയും അവരുടെ പാവരാജാക്കന്മാരെയും ശത്രുക്കളായി കാണുകയും, ചുങ്കക്കാരെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തവനായിരുന്നു എരിവുകാരനായിരുന്ന ശിമോൻ, വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, അവൻ പിന്നീട് ചുങ്കക്കാരനായിരുന്ന മത്തായിയുടെ കൂട്ടപ്പൊസ്തലനായി തീർന്നു. ഏകീകൃത സുവിശേഷീകരണത്തിനായി വിവിധ രീതിയിലുള്ള ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ മാഹാത്മ്യം. അവർ ഒത്തൊരുമിച്ച് “ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിച്ചു” (പ്രവൃ. 17:6 നോക്കുക; കെജെവി).

പന്തിരുവരെ ഭരമേൽപിക്കുന്നു (10:5-15)

⁵ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയക്കുമ്പോൾ അവരോട്, ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെന്നാൽ, ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും, ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും ⁶യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ. ⁷നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ, “സർഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. ⁸രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവിൻ, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിപ്പിൻ, കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കുവിൻ, ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവിൻ, സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു, സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ. ⁹മടിശ്ശീലയിൽ പൊന്നും, വെള്ളിയും, ¹⁰ചെമ്പും, വഴിക്ക് പൊക്കണവും രണ്ട് ഉടുപ്പും, ചെരിപ്പും, വടിയും കരുതരുത്; വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിനു യോഗ്യനല്ലോ. ¹¹ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ കടക്കുമ്പോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആർ എന്നു അന്വേഷിപ്പിൻ. പുറപ്പെടുവോളം അവിടെത്തന്നെ പാർപ്പിൻ. ¹²ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം പറവിൻ. ¹³വീട്ടിന്നു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ വരട്ടെ. യോഗ്യത ഇല്ലാ എന്നു വരികിൽ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ. ¹⁴ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ. ¹⁵“ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ആ പട്ടണത്തേക്കാൾ സോദോമുരൂടേയും ഗൊമോരൂരൂടേയും ദേശത്തിന്നു സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.”

യേശു തന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരെ വിളിച്ചപ്പോൾ, മത്തായി അവരുടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞിട്ട് (10:1) യേശു അവർക്ക് പരിമിതമായ ആജ്ഞയിൽ കൊടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങളും (10:2-4), മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (10:5-15).

വാക്യങ്ങൾ 5, 6. അപ്പോസ്തലന്മാർ പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നതിന്റേയും, ദൗത്യത്തേയും, മടങ്ങിവരവിനേയും കുറിച്ച് ഒന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. **പന്തിരുവർക്ക് യേശു നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുത്ത് അയച്ചു** എന്നു മാത്രമാണ് മത്തായി പറയുന്നത്. “അയച്ചു” എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് ക്രിയ (*അപോസ്തലോ*) തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, “അപ്പോസ്തലൻ” എന്ന നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. “ഇററുണ്ടായിട്ടാണ്” അപ്പോസ്തലന്മാരെ അയച്ചതെന്നാണ് മർക്കൊസ് 6:7 സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിയയായ “നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്” (*പാരാഞ്ചേലോ*) എന്നത് പുതിയനിയമത്തിൽ മുപ്പതിലധികം പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് വിവിധ രീതികളിലാണ് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതു സൈനികവും, നിയമപരവും, സന്മാർഗപരവും, വൈദ്യശാസ്ത്രപരവും, സ്വീകാര്യമായ നിലവാരവാക്കുമായും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കെട്ടപ്പെട്ട കടമ എന്ന ആശയമാണ് അതിനുള്ളത്. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടയാൾക്ക് അനുസരിക്കുവാനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്.

യേശു പന്തിരുവരോട് കൽപിച്ചു, “ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും, ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും; യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ.” ഈ നിബന്ധന സുവിശേഷങ്ങളിൽ മറ്റൊരിടത്തുമില്ല. എഴുപതുപേരെ അയക്കുമ്പോൾ, അവർക്കും ഇതു ബാധകമായതായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “താൻ ചെല്ലുവാനിരുന്ന

ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തേക്കുമായിരുന്നു അവരെ അയച്ചത്” (ലൂക്കൊ. 10:1). അവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് നിർദ്ദേശിച്ചത്, യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലും പാലിക്കേണ്ടതായി പറയുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല” (15:24). മലകളിൽ ചിതറിപ്പോയ ആടുകളെ പോലെ ആയിരുന്നു ദൈവജനം എന്നതായിരുന്നു ആ രൂപകാലങ്കാരം (യെശ. 53:6; യിരെ. 50:6; യെഹ. 34:11-16; 1 പത്രോ. 2:25). “മശിഹാ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭമായിട്ടാണ്”¹³ റോബർട്ട് എച്ച്. മൗൺസ് അതിനെ കണ്ടത്.

യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ മാത്രം പോകുവാനുള്ള നിബന്ധനയായിരുന്നു യേശു പന്തിരുവർക്ക് നൽകിയത്. വിലും ബാർക്ലേ പറഞ്ഞു, “അവർ വടക്കോട്ട് സുറിയാനിലേക്കോ, ജാതികൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ദൈവപ്പാലിയിലേക്കോ പോകുവാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ലായിരുന്നു.”¹⁴ അതുപോലെ, തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ശമര്യരുടെ ഒരു പട്ടണത്തിലും അവർക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. “ഗലീലയിലേക്കുള്ള പന്തിരുവരുടെ ആദ്യ യാത്രയിലെ പരിമിതിയായിരുന്നു, ഫലത്തിൽ ആ കൽപനയിൽ ... ഉണ്ടായിരുന്നത്.”¹⁵ 10:23-ൽ യേശു പറഞ്ഞത് “യിസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളിൽ” സഞ്ചരിപ്പാനാണ്, അത് ഗലീലക്കപ്പുറമായിരുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ആ നിബന്ധനകൾ എന്തിനായിരുന്നു? അതിന് അനേകം ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുവാൻ കഴിയും. (1) യെഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും തമ്മിലും, യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യർക്കും തമ്മിലും വലിയ ദുരഭിമാനമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്.¹⁶ എല്ലാവരിലേക്കും രക്ഷ എത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ദൗത്യം എന്നതു നാം ഓർമ്മിക്കണം. അവൻ പിന്നീട് അവരെ “സകല ജാതികളുടേയും അടുക്കൽ,” “സകല സൃഷ്ടികളുടേയും അടുക്കൽ” അവരെ അയച്ചു (28:19; മർക്കൊ. 16:15). (2) വരുവാനുള്ള രാജ്യത്തിനായി അധികവും തയ്യാറായിരുന്നത് യെഹൂദന്മാരായിരുന്നു. “കൊയ്ത്തിനു വിളഞ്ഞിരിക്കുന്ന വയലിലേക്കാണ് വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടത്.”¹⁷ (3) അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സമയം ചുരുക്കമായിരുന്നു; ആ സമയത്ത് യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളും കയറിയിറങ്ങുവാനുള്ള സമയം ഇല്ലായിരുന്നു. (4) “രക്ഷ ആദ്യം യെഹൂദനും പിന്നെ യവനനും” എന്നതായിരുന്നു ദൈവേഷ്ടം (റോമർ. 1:16). യെഹൂദന്മാർ ആദ്യം സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നതുവരെ ആ അവസരം ജാതികളിലേക്ക് എത്തിച്ചിരുന്നില്ല (പ്രവൃ. 10).

വാക്യം 7. ദൗത്യം മാത്രമല്ല, അറിയിക്കുവാനുള്ള സന്ദേശവും അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് നൽകിയിരുന്നു. “**ദൈവരാജ്യം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു**” എന്നായിരുന്നു അവർ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ, ജനത്തോട് പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മുഖ്യ പ്രസംഗവിഷയമെങ്കിലും, അതു വലിയ തോതിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കും. ഇതേ സന്ദേശം തന്നെയായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാനപകനും യേശുവും പ്രസംഗിച്ചിരുന്നത് (3:2; 4:17 ന്റെയും പരാമർശം നോക്കുക). “ആസന്നമായിരിക്കുന്നു” എന്നതിനർത്ഥം രാജ്യം അതുവരെയും വന്നിട്ടില്ല എന്നും വേഗത്തിൽ സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്നുമാണ്. ഈ പ്രഖ്യാപന ശേഷം ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ദൈവരാജ്യം - ശക്തിയോടുകൂടി വന്നു - അത് യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചതുസരിച്ചായിരുന്നു (മർക്കൊ. 9:1; പ്രവൃ. 1:8; 2:1-4, 29-36). പുതിയനിയമത്തിലെ ആധികാരികമായ ഉപദേശത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്, ദൈവരാജ്യം വന്നിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ വരു

വാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നവർ (1 കൊ. 15:24, 25; കൊലൊ. 1:13; എബ്രാ. 12:28; വെളി. 1:9; 6:10 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക).

വാക്യം 8. പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല, സുവിശേഷത്തിലെ മനസലിവ് കാണിക്കേണ്ടതിനും, അവരുടെ സത്യസന്ധത ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിനും അപ്പൊസ്തലന്മാർ അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കണമായിരുന്നു; **അവർ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുകയും, കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും** [കയും] ചെയ്തു. മുൻപ് യേശു രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും (4:23, 24; 8:5-16; 9:1-8, 20-22, 27-31, 35), മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുകയും (9:18-26), കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധമാക്കുകയും (8:1-4), ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു (4:24; 8:16, 28-34; 9:32-34). യേശുവിന്റെ കാൽപാദങ്ങളെയാണ് അപ്പൊസ്തലന്മാർ പിൻപറ്റിയത്.

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സന്ദേശം ഉറപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ അത്ഭുതങ്ങൾ (മർക്കൊ. 16:17, 18; എബ്രാ. 2:3, 4). ഉദ്ദേശമില്ലാതെ അവരുടെ ശക്തി കാണിക്കുന്നതിനായിരുന്നില്ല അവർ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തത്, മറിച്ച് അവരുടെ സന്ദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, പന്തിരുവരും - പിന്നീട് എഴുപത് പേരും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് (മർക്കൊ. 6:12, 13; ലൂക്കൊ. 9:6; 10:17). കൂടാതെ, അപ്പൊസ്തലന്മാർ മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിച്ചതായി അഞ്ച് ഉദാഹരണങ്ങൾ പ്രവൃത്തികളുടെ പൂസ്തകം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (പ്രവൃ. 9:36-43; 20:9-12).

യേശു തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞ, **“സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു; സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ.”** ആ അത്ഭുതശക്തി ലഭിക്കുവാൻ അവർ വില ഒന്നും നൽകിയില്ല. സൗജന്യമായി ലഭിച്ചതിനാൽ, അവർ അത് ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് വില കൂടാതെ നൽകണമായിരുന്നു. വലിയ ശക്തിയുണ്ടെന്ന് നടിക്കുന്നവർ, വ്യക്തിപരമായ നേട്ടം എന്ന വഞ്ചനക്കായിട്ടാണ് അവർ അത് ഉപയോഗിക്കുന്നത് (7:15-23 നോക്കുക). ശിമോൻ മാഗസും ഏലിമാസും (ബർയേശു) അത്തരം ആളുകളായിരുന്നു (പ്രവൃ. 8:9-13, 18-24; 13:6-12). തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന സഹായത്തിന് സുവിശേഷകന്മാർ യോഗ്യരാണ് (10:10; 1 കൊ. 9:8-14). എന്നാൽ അവരുടെ സേവനങ്ങൾ അവർ വിൽക്കരുത്. മുപ്പന്മാരായി സേവനം നടത്തുന്നവർ “ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽനിന്നും” മുക്തരാകണം (1 തിമൊ. 3:3) “ദുർല്ലഭമോഹിയുമാകരുത്” (തിത്തൊ. 1:7; 1 പത്രൊ. 5:2).

വാക്യങ്ങൾ 9, 10. അപ്പൊസ്തലന്മാർ അവരുടെ സേവനങ്ങൾക്ക് പണം വാങ്ങുകയോ, അവരുടെ ചെലവുകൾക്ക് പണം സ്വരൂപിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. യേശു പറഞ്ഞു, **“നിങ്ങളുടെ മടിശ്ശീലയിൽ പൊന്നും, വെള്ളിയും, ചെമ്പും കരുതരുത്.”** ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “പൊന്ന്,” “വെള്ളി,” “ചെമ്പ്” എന്നു പറയുന്നത് വിവിധ നാണയങ്ങളാണ്; പൊന്ന് ഏറ്റവും വില കൂടിയതും, വെള്ളിയും ചെമ്പും വില കുറഞ്ഞവയുമാണ്. “മടിശ്ശീല” എന്നു പറയുന്നത് “പുരാതന കാലങ്ങളിൽ പണം അരയിൽ തൂക്കിയിടുന്നതായിരുന്നു.”¹⁸

യാത്രക്ക് പൊക്കണവും എടുക്കരുത് എന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. യാചകർ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഭിക്ഷ ശേഖരിക്കുന്നതായിരുന്നു “പൊക്കണം” (പേരാ). മടിശ്ശീലയെ കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതിനാൽ പൊക്കണം ആഹാരം കൊണ്ടുപോകുന്ന സഞ്ചിയായിരിക്കണം.¹⁹ മർക്കൊസും ലൂക്കൊസും പറയുന്നതനുസരിച്ച് പന്തിരുവർ പണമോ ആഹാ

രമോ കയ്യിൽ പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു (മർക്കൊസ് 6:8; ലൂക്കൊ. 9:3). അവർ പുറത്തുപോകുമ്പോൾ, കഴിക്കുവാനുള്ള ആഹാരം പണം കൊടുത്തും കഴിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അവർ ദൈവത്തിലും മറ്റുള്ളവരുടെ ഔദാര്യത്തിലും പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കണമായിരുന്നു.²⁰

രണ്ടുടുപ്പും, ചെരിപ്പും വടിയും എടുക്കരുത് എന്ന് യേശു അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു, യാത്രയുടെ താൽക്കാലിക സ്വഭാവത്തെയാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. “ഉടുപ്പ്” (*ചിറ്റോൺ*) നന്നായി തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് “ഉള്ളുടുപ്പ്” (എൻആർഎസ്വി) അല്ലെങ്കിൽ “ഉടുപ്പുകൾ” എന്നാണ് (5:40 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). ഒരു ചെരിപ്പും അവർ ധരിക്കാതെ നഗ്ന പാദമായി നടക്കുവാനാണോ യേശു അർത്ഥമാക്കിയത്? നേരെ മറിച്ച്, അവർ “ചെരിപ്പ്” ധരിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് മർക്കൊസ് 6:9 പറയുന്നത്. മത്തായിയും മർക്കൊസും ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ചിലർ “പറയുന്നത്” മത്തായിയിലെ വാക്ക് (*ഹൂപോഡെമാ*) “ഷൂസുകൾ” ആണെന്നാണ്, എന്നാൽ മർക്കൊസിലെ വാക്ക് (*സാന്റലിയോൺ*) അർത്ഥമാക്കുന്നത് ചെരിപ്പുകൾ “എന്നാണ്”²¹ അതേനതായാലും, അവർ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രത്തിനും ചെരിപ്പിനും *പുറമെ* മറ്റൊന്നും അവർക്ക് എടുക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു, ഒരു വടി മാത്രമാണ് എടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞത് (മർക്കൊ. 6:8). നടക്കുന്നതിനും പ്രതിരോധത്തിനുമായിരുന്നു വടി എടുക്കുന്നത്; പ്രതിരോധമില്ലാതെ പോകുവാനായിരുന്നില്ല യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്. ചെരിപ്പും വടിയും അന്നു യാത്രക്ക് അനിവാര്യമായിരുന്നു (പുറ. 12:11).

ജീവിതശൈലിയിലെ അമിതത്വം യേശു പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിപ്പാനായിരുന്നു അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചത്.²² പിന്നീട്, മഹത്തായ ആജ്ഞയുടെ ഒരുക്കത്തിന്; നടപ്പാക്കിയപ്പോഴും വിലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു (ലൂക്കൊ. 22; 35, 36).

ആ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ ശേഷം, യേശു പറഞ്ഞു, “**വേലക്കാരൻ തന്റെ കുലിക്ക് യോഗ്യനല്ലോ.**” “കുലി” എന്ന വാക്ക് (*ട്രോഫെ*), കൂടുതൽ അക്ഷരീകമായി “ആഹാരം” എന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്യാം (എൻഎസ്വി; എൻകെജെവി; എൻആർഎസ്വി). ഈ പ്രസ്താവന യേശു എഴുപതു പേരെ അയക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (ലൂക്കൊ. 10:7). എങ്ങനെയായാലും, അവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് “കുലി” എന്ന വാക്കാണ് (*മിസ്തോസ്*).

അപ്പൊസ്തലന്മാർ തങ്ങളുടെ സേവനങ്ങൾ വിൽക്കാതെ, തങ്ങൾ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ആളുകളാൽ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം നിറവേറപ്പടണമായിരുന്നു. അവരുടെ നിലനിൽപ്പ് ദൈവത്തിലും അവന്റെ വചനത്തിലും ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. ആ ആവശ്യം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു, കാരണം പൗലൊസ് കർത്താവിന്റെ സഭയിലെ ഇടവകകളോട് അതേ കൽപന പറയുന്നു (1 കൊ. 9:8-14; ഗലാ. 6:6). ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സുവിശേഷകന്മാർ മാത്രമായിരുന്നില്ല, സഭയെ “മുഴുവൻ-സമയവും” നന്നായി ഭരിക്കുന്ന മുപ്പന്മാരും “ഇരട്ടി മാനത്തിന് യോഗ്യരും” “[അവരുടെ] കുലിക്ക് അർഹരും” ആകുന്നു (1 തിമൊ. 5:17, 18).

വാക്യം 11. ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ എന്ന പ്രയോഗം നമ്മെ യേശു യാത്ര ചെയ്ത സ്ഥലങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു, അവൻ “പട്ടണം തോറും ഗ്രാമം തോറും സഞ്ചരിച്ചു” (9:35). അപ്പൊസ്തലന്മാർ അവരുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്, ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ, മാന്യരായ ആളുകളുടെ അടുക്കലായിരുന്നു അവർ താമസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. **അർഹരായ (ആക്സി**

യോസ്) എന്ന വാക്ക് വാക്യം 10 ലും കാണാം, അർത്ഥം യോജിച്ച അല്ലെങ്കിൽ യോഗ്യരായ എന്നാണ്. അത്തരം ആളുകൾ അതിഥിസൽക്കാര പ്രിയരും, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സന്ദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നവരും ആയിരിക്കും - അതായത്, ഉയർന്ന ധാർമ്മികവും ആത്മീകവുമായ സ്വഭാവമുള്ളവർ. അധാർമ്മികരോടൊപ്പം അവർ താമസിച്ചാൽ അവരുടെ ദൗത്യം പരാജയപ്പെടും.

അർഹനായ ഒരു വ്യക്തിയെ അവർ ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ, **ആ പട്ടണത്തിലെ** സന്ദർശനം തീരുമ്പതുവരെ അവർ **ആ വീട്ടിൽ തന്നെ** താമസിക്കണമായിരുന്നു. നല്ല താമസ സൗകര്യം നോക്കുന്നതിനു പകരം, “വീട്ടിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്ക് പോയിരുന്നു” - അവർ ഉള്ളതിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നു (ലൂക്കൊ. 10:7). ആതിഥേയന് അതൊരു ആചാരമായിരുന്നു.

ആ സമയത്തെ ആചാരത്തിനു വിരുദ്ധമോ അന്യായമോ ആയിരുന്നില്ല ആ സൗജന്യമായ അതിഥി സൽക്കാരം.²³ ക്രിസ്തീയ അതിഥി സൽക്കാരം പുതിയനിയമത്തിലുടനീളം വരച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് (റോമർ. 12:13; 1 തിമൊ. 3:2; തിത്തൊ. 1:8; എബ്രൊ. 13:2; 1 പത്രൊ. 4:9; 3 യോഹ. 5-8).²⁴

വാക്യങ്ങൾ 12, 13. ഒരു **വീട്ടിൽ** ചെല്ലുമ്പോൾ, അവരോട് പറയേണ്ടതെന്തെന്നും യേശു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച ആർട്ടിക്കിൾ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, അവർ ആ “വീട്ടിനു” **വന്ദനം** പറയണമായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാരുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള വന്ദനം *ഷാരോം* എന്നോ “നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം [ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ]” എന്നോ ആയിരിക്കും (ന്യായ. 19:20; 1 ശമു. 25:6; സങ്കീ. 122:7, 8; യോഹ. 20:19, 21, 26). “സമാധാനം” എന്ന ശക്തമായ വാക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, “ക്ഷേമം,” “ആരോഗ്യം,” “സമൃദ്ധി” എന്നിവയാണ്. ജെഎൻടി ആ വാക്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ ഒരു വീട്ടിൽ കടക്കുമ്പോൾ, പറയുക ‘*ഷാരോം അലെഖോം* [സമാധാനം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ]!’ ആ വീട്ടിന് അതിനു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ *ഷാരോം* അവിടെയിരിക്കും; ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ *ഷാരോം* നിങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങി വരും.” രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളെയാണ് യേശു ഇതിൽ വീക്ഷിച്ചത്, ഒന്നുകിൽ, അപ്പൊസ്തലന്മാർ ശരിയായ **അർഹതയുള്ള വീട്** ഏതെന്ന് വിലയിരുത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ, **(അർഹതയില്ലാത്ത വീട്)** തെറ്റായത് വിലയിരുത്തുക. ആദ്യത്തെ രംഗം അവരുടെ അനുഗ്രഹ സമാധാനം ആ വീട്ടിൽ നിലനിൽക്കേണ്ട ഒന്നായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത്, [അത്] **തിരിച്ചെടുക്കുന്നതായിരുന്നു.**

വാക്യം 14. ഒരു **പട്ടണമോ വീടോ** അപ്പൊസ്തലന്മാരെ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ, [അവരുടെ] കാലിലെ **പൊടി തട്ടിക്കളയണമായിരുന്നു.** ഡേവിഡ് ഹിൽ പറഞ്ഞു, “ആ പട്ടണവും വീടുമായി ഒരു ബന്ധമോ അടയാളമോ അവശേഷിക്കരുത്.”²⁵ “പുറജാതിക്കാരുടെ മണ്ണ്” പോലെ കണക്കാക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് അത്.²⁶ അശുദ്ധമായ പൊടി സ്പർശിച്ച് അശുദ്ധമാകുമോ എന്ന സംശയത്താൽ, ഒരു യെഹൂദൻ ജാതികളുടെ പ്രദേശത്തുകൂടെ നടന്ന് സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, ആചാരമനുസരിച്ച്, കാലിൽ പറ്റിയ പൊടി തട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ് വിശുദ്ധ ദേശത്തേക്കു കടക്കുന്നത് (ആമോ. 7:17 നോക്കുക).²⁷ പിന്നീടുയിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ വെച്ച് യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ, പൗലൊസും ബർന്നബാസും അവരുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളഞ്ഞു അവിടെ നിന്നു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു (പ്രവൃ. 13:50, 51). കൊരിന്തിലെ യെഹൂദന്മാർ പൗലൊസിനേയും മറ്റും എതിർക്കുകയും “ദൈവദൂ

ഷണം” പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ “തന്റെ വസ്ത്രം കൂടഞ്ഞു പറഞ്ഞു,” “നിങ്ങളുടെ നാശത്തിന് നിങ്ങൾ തന്നെ ഉത്തരവാദികൾ” (പ്രവൃ. 18:6). ഈ സംഭവത്തിൽ, അപ്പൊസ്തലന്മാർ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ, “അവർക്കെതിരായ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു.” (മർക്കൊ. 6:11).

വാക്യം 15. ന്യായവിധി നാളിൽ ആ പട്ടണത്തേക്കാൾ സോദോമിനും ഗൊമോറക്കും സഹിക്കാവതാകും എന്ന് യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവർ (11:20-24 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). “അധികം സഹിക്കാവതാകും” എന്ന യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന, “തന്നെ നിഷേധിച്ച പട്ടണങ്ങൾക്ക് വരുവാനുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷാവിധിയെ ആണ്” സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.²⁸ “സോദോം, ഗൊമോറ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ ദുഷ്ടതയുടെ പര്യായമായിരുന്നതിനാൽ” ദൈവം അവയെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു.²⁹

അവസരത്തോടൊപ്പം ഉത്തരവാദിത്തവുമുണ്ട് എന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ പോയിന്റ് (ലൂക്കൊ. 12:48 നോക്കുക). സോദോം, ഗൊമോറ എന്നീ പട്ടണങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ വിശ്വസിക്കുവാനും മാനസാന്തരപ്പെടുവാനും അവസരങ്ങൾ യേശുവിന്റെ കാലത്തെ പട്ടണങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട്, ന്യായവിധി അവർക്ക് കർശനമായിരിക്കും. ചില പട്ടണത്തേക്കാൾ മറ്റു പട്ടണങ്ങൾക്ക് ന്യായവിധി ദൈവം കൂടുതൽ സഹിക്കാവുന്നതാക്കുന്നതെങ്ങനെ? പഴയനിയമ പട്ടണങ്ങളേക്കാൾ വലിയ അവസരം യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം കേട്ടിട്ട് വിശ്വസിക്കാതെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രസംഗിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പട്ടണവും ഗ്രാമവും അത് നിഷേധിച്ചവർ സോദോമിനേക്കാളും ഗൊമോറയെക്കാളും ദുഷ്ടതയുള്ളവരാകുന്നതെങ്ങനെ? കാരണം അജ്ഞതയായിരിക്കാം. യേശുവിന്റെ കാലത്ത് ജീവിച്ചവർ, അവന്റെ വലിയ വെളിച്ചമായ ശുശ്രൂഷക്കെതിരായിട്ടാണ് പാപം ചെയ്തത്.³⁰

പതിരൂവരെ മൂന്നറിയിക്കുന്നു (10:16-23)

¹⁶“ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ ആടിനെ പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ പാമ്പിനെ പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവീണ പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും ആയിരിപ്പിൻ. ¹⁷മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ ഏൽപ്പിക്കയും, ¹⁸തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ വെച്ച് ചമ്മട്ടി കൊണ്ട് അടിക്കയും, എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും.” അത് അവർക്കും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും. ¹⁹എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ, എങ്ങനെയോ എന്തോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ; പറവാനുള്ളത് ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും. ²⁰പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവത്രെ.

²¹“സഹോദരൻ സഹോദരനെയും, അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏൽപ്പിക്കും; അമ്മയപ്പന്മാർക്ക് എതിരായി മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. ²²എന്റെ നാമം നിമിത്തം, എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും; അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.

²³“എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ, മറ്റൊന്നിലേക്ക് ഒടി പോകുവിൻ. മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽപട്ടണ

ങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.”

യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭം മുതൽ, ആളുകൾ അവനെ എതിർത്തുവന്നു. അതേ രീതിയിലുള്ള ശത്രുത ഉണ്ടാകുമെന്ന് ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചപ്പോൾ യേശു മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. അവർ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെയും, അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള നടത്തിപ്പിനെയും ഒരു പട്ടണത്തിൽ ശത്രുതയുണ്ടാകുമ്പോൾ, മറ്റൊന്നിലേക്ക് ഓടി പോകേണ്ടതിനെ കുറിച്ചുമാണ് 16 മുതൽ 23 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വാക്യം 16. യേശു പറഞ്ഞു, “**ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ ആടിനെ പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു.**” മൃഗങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ആശ്രയിക്കുന്ന ഒരു മൃഗമാണ് “ആട്.” സ്വാഭാവിക പ്രതിരോധമില്ലാത്തതിനാൽ നിസഹായമായ അവസ്ഥയിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഭയപ്പെടുത്താം. പാലസ്തീനിൽ ആടുകളുടെ ഏറ്റവും മോശമായ ശത്രുക്കളായിരുന്നു “ചെന്നായ്ക്കൾ.” യേശു ഇവിടെ മൃഗങ്ങളെ കുറിച്ചല്ല സംസാരിക്കുന്നത്, പക്ഷെ ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ എങ്ങനെ പെരുമാറുമെന്ന് യേശു അവയെ ഉപയോഗിച്ച് ചിത്രീകരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ആടുകളും അവരുടെ ശത്രുക്കൾ ചെന്നായ്ക്കളുമാണ്. വിൽക്കിൻസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, “രൂപകാലങ്കാരത്തെ യേശു തിരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനു മുൻപ് അപ്പൊസ്തലന്മാർ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കായിരുന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നത് (9:36; 10:6), എന്നാൽ അവർ ഇപ്പോൾ ആടുകളായി ചെന്നായ്ക്കളുടെ അടുക്കലേക്ക് പോകുന്നു.”³¹ പന്തിരൂവരെ അയക്കുന്നത് ഹിംസ്രജന്തുക്കളുടെ അടുക്കലേക്കാണ് (7:15; യോഹ. 10:10, 12; പ്രവൃത്തികൾ 20:29). ക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുക്കളായ എല്ലാ ഇരകളേയും അവർ അന്വേഷിച്ചു പോകുകയാണ്.

അതു സത്യമാകയാൽ, യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു, “**പാമ്പിനെ പോലെ [ബുദ്ധിയുള്ളവരും; സിഹൂവി] പ്രാവിനെ പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കൂ.**” ഒരുപക്ഷെ ഇവിടത്തെ ഭാഷ സദൃശവാക്കു പോലെ ആയിരിക്കാം. റബ്ബിമാരുടെ സാഹിത്യത്തിൽ, ഇതേ രീതിയിലുള്ള വാക്ക് ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യിസ്രായേലിലൂടെ കുറിച്ച് അവൻ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് അവർ പ്രാവിനെ പോലെ നിഷ്കളങ്കരായിരുന്നു, പക്ഷെ ഒരു ദേശമായി തീർന്നപ്പോൾ, അവർ പാമ്പിനെ പോലെ ഉപായമുള്ളവരായി തീർന്നു.”³² നോഹയുടെ കാലം മുതൽ, സമാധാനത്തിന്റേയും, നിഷ്കളങ്കതയുടേയും, വിശുദ്ധിയുടേയും അടയാളമായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവ പ്രതിരോധശക്തിയില്ലാത്തവയായതിനാൽ, ഹിംസ്രജന്തുക്കൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അവയെ ഇരയാക്കാം. “പാമ്പുകൾ” അവയുടെ സൂത്രത്തിനും ബുദ്ധിക്കും പണ്ടു മുതലേ പ്രസിദ്ധി നേടിയതാണ് (ഉല്പ. 3:1); അവയിൽ പലതും വിഷമുള്ളവയും അപകടകാരികളുമാണ്. “യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പാമ്പുകളുടെ എല്ലാ ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിക്കണം, എന്നാൽ അവയുടെ കളങ്കത്തിനും സൂത്രത്തിനും പകരം പ്രാവുകളുടെ നിഷ്കളങ്കതയും ഉപദ്രവരാഹിത്യവും സ്വീകരിക്കണം.”³³

അപ്പൊസ്തലന്മാർ സൈന്യത്തെ പോലെയല്ല മറ്റുള്ളവരോട് പെരുമാറേണ്ടത്, അതേ സമയം ബുദ്ധിയോടെ ആയിരിക്കണം. തീർച്ചയായും വരുവാനുള്ള എതിർപ്പുകളെ കുറിച്ച് അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കണം, അതിനെ ക്രിയാത്മ

കമായ രീതിയിൽ നേരിടുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരിക്കണം. പ്രാകൃതമായ യുദ്ധത്താലോ, വാളിനാലോ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിരുന്നില്ല ദൈവരാജ്യം, മറിച്ച് “ആത്മാവിന്റെ വാളായ ദൈവ വചനത്താലായിരുന്നു” (എഫെ. 6:17; മത്താ. 26:51-54; യോഹ. 18:36; എബ്രാ. 4:12).

വിവിധ സംഘങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് എതിരായി തീർന്നു. മൂന്നു വിവിധ തലങ്ങളിൽനിന്നാണ് എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നത്: മതസ്ഥാപനത്തിൽനിന്ന് (10:17), ആഭ്യന്തര അധികാരികളിൽനിന്ന് (10:18), കുടുംബാംഗങ്ങളിൽനിന്ന് (10:21).

വാക്യം 17. ആദ്യം, എതിർപ്പുണ്ടായത് മത സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നാണ്. യേശു മൂന്നറിയിച്ചിരുന്നു, “മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ ഏൽപ്പിക്കയും, തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ വെച്ച് ചമ്മട്ടി കൊണ്ട് അടിക്കയും ചെയ്യും.” മത്തായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “ന്യായാധിപസഭകൾ” ആഭ്യന്തര കോടതികൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് പന്തിരൂവർ പോയിരുന്നത് യെഹൂദന്മാരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു. ദൈവത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദേശമായിരുന്നു യിസ്രായേൽ. മോശെ മുഖാന്തരം കൊടുത്ത ന്യായപ്രമാണമായിരുന്നു അവരുടെ നിയമം. അതുകൊണ്ട്, ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിൽ മതപരമായ അധികാരികൾ കൂടെ വിധി നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. “ന്യായാധിപസഭകൾ” എന്നത് (സുന്ദ്രീയോൻ) പ്രാദേശിക യെഹൂദ സഭകളാണ് (സാൻഹാദ്രൈൻ) തീരുമാനം എടുക്കുവാൻ മൂന്നു ന്യായാധിപന്മാർ മതിയെങ്കിലും, അതിൽ ഇരുപത്തി-മൂന്ന് അംഗങ്ങളാണുള്ളത്.³⁴ വിൽക്കിൻസ് എഴുതി,

ന്യായാധിപസഭയിലെ ന്യായാധിപന്മാർ ഒരു വ്യക്തിയെ ശിക്ഷിക്കു വിധിച്ചാൽ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽ കിടത്തി ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് അടിക്കും. കുറ്റത്തിനനുസരിച്ച് അടിയുടെ എണ്ണം നിജപ്പെടുത്താമെങ്കിലും, സാധാരണ നാൽപ്പത് അടിയാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നാൽപ്പതിൽ കൂടുവാൻ പാടില്ല, കാരണം നാൽപ്പതിൽ അധികമായാൽ അത് ക്രൂരമായി പോകും (ആവ. 25:1-3). സാധാരണ പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഒന്നു കുറയെ നാൽപ്പത് ആണ്, എണ്ണത്തിൽ തെറ്റിയാലോ എന്ന ഭയത്തിലാണ് അത് [മിഷ്നാ മക്കോത്ത് 3.2, 10; 2 കൊ. 11:24].³⁵

“പള്ളികൾ” ആരാധനാലയം മാത്രമായിരുന്നില്ല, അവിടെ നീതിയും നടപ്പാക്കിയിരുന്നു (23:34 നോക്കുക).

വാക്യം 18. രണ്ടാമത്, എതിർപ്പ് വരുന്നത്, ആഭ്യന്തര അധികാരികളിൽനിന്നാണ്. യേശു പറഞ്ഞു, “എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. അത് അവർക്കും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും.” ആ മൂന്നറിയിപ്പ് പരിമിതമായ ആലോചനക്ക് അപ്പുറത്തേക്ക്, മഹത്തായ ആലോചന കൊടുത്ത ശേഷം ആദ്യ സഭ നേരിടുവാനുള്ളതായിരുന്നു (28:18-20). രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, ജാതികളായ ഭരണാധികാരികളെ അഭിമുഖീകരിക്കൽ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതായിരുന്നു. നിയമപരമായ കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ മതപരമായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം റോമൻ ഗവൺമെന്റ് യെഹൂദന്മാർക്ക് നൽകിയിരുന്നു, എന്നാൽ പരമാവധി ശിക്ഷ നൽകുവാൻ, പ്രത്യേകിച്ച് മരണശിക്ഷ നടപ്പാ

ക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല (1:19; 12:14 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). യെഹൂദന്മാർ പലപ്പോഴും ആ നിബന്ധന തെറ്റിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ അധീനമായിരുന്ന ഭരണരീതി അങ്ങനെയായിരുന്നു.³⁶ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ, യെഹൂദന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവം പൗലൊസിനെ റോമാ ഗവൺമെന്റിന്റെ “നാടുവാഴികളായിരുന്ന” ഫേലിക്സിന്റേയും ഫെസ്തോസിന്റേയും വിചാരണയിലേക്കു എത്തിച്ചു (പ്രവൃ. 24:25). അവർ അഗ്രിപ്പാ രാജാവിന്റെ മുൻപിലും പ്രത്യക്ഷനായി (പ്രവൃ. 25:23). ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇത്തരം വിചാരണകൾ അവർക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവസരമൊരുക്കി.

പ്രാരംഭ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉപദ്രവം ആദ്യം യെഹൂദന്മാരിൽ നിന്നാണ് തുടങ്ങിയതെങ്കിലും, അതു അധികവും പിന്നെ റോമാ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നായി. ഏ. ഡി. 64-ൽ നീറോ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചതിനെ കുറിച്ച് ടാക്ടിക്കസ് എഴുതി, “ക്രിസ്ത്യാനികൾ, അവരുടെ ജ്യേഷ്ഠരുടെ വെറുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു,” പ്രത്യേകിച്ച് “മനുഷ്യർക്കെതിരായ അവരുടെ വെറുപ്പുള്ളവർക്കി.”³⁷ അപകീർത്തിപരമായ കുറ്റാരോപണങ്ങളായിരുന്നു അവർക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം തിന്നുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ നരഭോജികൾ എന്ന കുറ്റം അവരിൽ ചുമത്തിയിരുന്നു. അവർ സ്നേഹ (അഗാപെ) വിരുന്ന് ആചരിച്ചിരുന്ന കാരണത്താൽ അവരിൽ അധർമ്മികൾ എന്ന കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ലോകാവസാനം കൂട്ടനാശം സംഭവിക്കുമെന്ന് പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവരെ കൊള്ളിവെപ്പുകാർ (ഭീകരന്മാർ) എന്നു മുദ്രകുത്തിയിരുന്നു. റോമിന്റെ മഹത്വത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ കൈസറിനോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാനോ അവർ തയ്യാറാകാത്തതിനാൽ, അവരെ രാജ്യസ്നേഹമില്ലാത്തവർ എന്ന കുറ്റം ചുമത്തിയിരുന്നു. അവർ ചുമത്തിയ എല്ലാ ആരോപണങ്ങളും അടിസ്ഥാനരഹിതവും അയോഗ്യവുമായിരുന്നു. അവർക്കെതിരായ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെയാണ് എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. റോമാക്കാരെ ന്യായീകരിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായ അക്രമം.

വാക്യങ്ങൾ 19, 20. ഈ വാക്യങ്ങളിലെ വാഗ്ദാനം, അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു മാത്രമായിരുന്നു, അല്ലാതെ ക്രിസ്തീയ കാലത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ആയിരുന്നില്ല. ശിഷ്യന്മാർ ന്യായാധിപ സഭകളിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ചുമത്തപ്പെടുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് മറുപടി [അവർ] എങ്ങനെ പറയണം, എന്തു പറയണം എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. യേശു അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു, “പഠനങ്ങളിൽ ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും” സുവിശേഷ വിവരണങ്ങളിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം ആദ്യമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ് (മർക്കൊ. 13:11; ലൂക്കൊ. 21:14, 15; യോഹ. 14:15-17, 26; 15:26, 27; 16:13-15). അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് പ്രതിരോധത്തിനായി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ ദൈവശാസിയമായി ആവശ്യമായ ഉത്തരം അവരിൽ കൂടെ നൽകും. ജെയിംസ് ബർട്ടൻ കോഫ്മാൻ ആ വേദഭാഗത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, “പുതിയനിയമത്തിലെ ആ ശക്തമായ പ്രസ്താവന അപ്പൊസ്തലന്മാരെ സകല സത്യത്താലും വഴി നടത്തുന്ന പുതിയനിയമ ശാസിയത പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.”³⁸

വാക്യം 21. മൂന്നാമത്, സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഉപദ്രവം

ഉണ്ടാകും: “സഹോദരൻ സഹോദരനെതിരായും, അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏൽപിക്കും. അമ്മയപ്പന്മാർക്ക് എതിരായി മക്കൾ എഴുന്നേറ്റ് അവരെ കൊല്ലിക്കും.” ആ മുന്നറിയിപ്പ്, പൊതുവിലുള്ളതാണെന്ന് തോന്നുന്നു, അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും എതിർപ്പുണ്ടായതു കുറവായിരിക്കാം. എങ്ങനെയായാലും, അന്തരത്തിലുള്ള കുടുംബാന്തരീക്ഷം, ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ശക്തമായ ഭീഷണിയായിരിക്കും.

“മശിഹ വരുമ്പോൾ, ആ തലമുറയിലുള്ള യുവാക്കൾ പ്രായമായവരെ പരിഹസിക്കയും, ... പുത്രിമാർ അവരുടെ അമ്മമാർക്കെതിരെയും, മരു-മക്ക-ൾ അവരുടെ അമ്മായി-യമ്മ-ക്കെതിരായും എഴുന്നേൽക്കും”³⁹ എന്നാണ് ചില റബ്ബിമാർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ആ വേദഭാഗ സന്ദർഭത്തിൽ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ “ഒറ്റിക്കൊടുക്കയോ” (പാരാവധിഭോമി) അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളെ അധികാരികൾക്ക് “ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കും” (10:17 നോക്കുക) അങ്ങനെ അവരെ കൊല്ലും.

സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ആളുകളെ ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്, പക്ഷെ ആളുകൾ സുവിശേഷത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതുകൊണ്ട് ആളുകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകും, പ്രത്യേകിച്ച് കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ. യേശു പഠിപ്പിച്ചു,

ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നൽകുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ലെല്ല, ചരിത്രം വരുത്തുവാൻ അത്രെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഇനിമേൽ ഒരു വീട്ടിൽ ഇരുവരോട് മുവരും മുവരോട് ഇരുവരും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ ചരിദിച്ചിരിക്കും. അപ്പൻ മകനോടും, മകൻ അപ്പനോടും, അമ്മ മകളോടും മകൾ അമ്മയോടും, അമ്മാവി-യ-മ്മ മരു-മക-ളോടും മരു-മക-ൾ അമ്മാവി-യ-മ്മയോടും ചരിദിച്ചിരിക്കും (ലൂക്കൊ. 12:51-53; മത്താ. 10:35, 36 നോക്കുക).

വാക്യം 22. യേശു തന്റെ അനുയായികളോട് പറഞ്ഞു, “എന്റെ നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും.” ഇവിടെ “എല്ലാവരും” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അക്ഷരികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കരുത്. എല്ലാ തരത്തിലും, വർഗത്തിലുമുള്ള ആളുകളെ അതിശയോക്തിപരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. “എന്റെ നാമം നിമിത്തം,” അല്ലെങ്കിൽ “എന്റെ നാമം കാരണം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ഒന്നുകിൽ ക്രിസ്തു തന്നെ പകെക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവരും പകെക്കപ്പെടും എന്നാണ് (യോഹ. 15:18-25), അല്ലെങ്കിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പകെക്കപ്പെടും - അതായത് “ക്രിസ്തുവിനി” (1 പത്രോ. 4:14-16). വിൽക്കിൻസ് “എന്റെ നാമം നിമിത്തം” എന്നതിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്, ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാളജിക്കൽ പ്രയോഗം ആണെന്നും (ഒ. വാ. 5:11; 24:9) അത് നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും, യിസ്രായേൽ അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കേണ്ടതുമായ പഴയനിയമത്തിലേക്കാണ് നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് (ഉദാ., പുറ 3:15; 6:3; 9:16; 20:7).⁴⁰

തന്റെ അനുയായികൾക്ക് ലോകത്തിൽ അസുഖകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് മുന്നറിയിച്ചപ്പോൾ, യേശു പ്രചോദനപ്രദമായ വാഗ്ദാനവും നൽകി: “അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു നിൽക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.” “അവസാനം” എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (ടെലോസ്) എടുത്ത് കാലാവസാനം

വരെ എന്ന് ആളുകൾ ഊഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ പ്രസ്താവന പ്രാഥമികമായി അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ പിന്നെ അതെങ്ങനെ കാലാവസാനം വരെയൊക്കും? ഇനി അത് എല്ലാ കാലത്തേയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പ്രായോഗികമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെല്ലാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ലോകാവസാനം വരെ സഹിക്കണമെന്നാണോ? തീർച്ചയായും അല്ല! ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച *ടെലോസിന്* ആർട്ടിക്കിളില്ല. അതിന് “ലോകാവസാനം വരെ” എന്ന അർത്ഥവുമില്ല (24:13; 1 കൊ. 13:7; വെളി. 3:11).⁴¹ അതിനർത്ഥം “അവരുടെ ദൗത്യം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ,” അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ സാധ്യത “ജീവിതാവസാനം വരെ എന്നായിരിക്കാം”⁴² (വെളി. 2:10 നോക്കുക).

വാക്യം 23. യേശു തുടർന്നു, “എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റൊന്നിലേക്ക് ഓടി പോകുവിൻ.” ആ സന്ദർഭത്തിൽ, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ അതു ബാധകമായിരുന്നു. ഒരു പട്ടണത്തിൽ അവർ ചെല്ലുമ്പോൾ, ആ പട്ടണം അവരെ കൈക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ, “അവിടം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, [അവരുടെ] കാലിലെ പൊടി അവിടെ തട്ടിക്കളവിൻ എന്നു നേരത്തെ അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു” (10:14). ഒരു പട്ടണത്തിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ശത്രുതാ മനോഭാവം നേരിട്ടാൽ, അവിടെ തന്നെ തങ്ങുവാനല്ല, മറിച്ച് ആ സാഹചര്യം വിട്ട്, ശാന്തമായി മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലേക്ക് അതിവേഗം അവർ പോകുവാനായിരുന്നു കർത്താവ് കൽപിച്ചത്. സഭ ആരംഭിച്ച ശേഷം, പൗലൊസ് തന്റെ മിഷണറി യാത്രയിൽ ഇതേ പരിശീലനമായിരുന്നു പിന്തുടർന്നത് (പ്രവൃ. 14:1-7; 17:1-10).

യേശു തുടർന്നു, “മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം, നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.” “മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്ക് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നതാണ്. പരിഗണിക്കേണ്ട അഞ്ചു സാധ്യതകളുണ്ട്:

(1) അപ്പൊസ്തലന്മാർ സന്ദർശിച്ച പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് യേശു ഉടനെ സന്ദർശിപ്പാനിരിക്കുന്നു (11:1; ലൂക്കൊ.10:1). ഇത് ഏറ്റവും ലളിതമായ വ്യാഖ്യാനമാണ്.

(2) മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട്, ദാനിയേൽ 7:13, 14-ൽ “മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവിനെ” കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. ആ രംഗം പ്രവചനാത്മകമായി വരച്ചു കാണിച്ചത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കിരീടധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ട്, യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവനയെ ദാനിയേൽ 7:13, 14 എടുത്ത് വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ, പെന്തക്കോസ്തനാളിൽ തന്റെ രാജ്യസ്ഥാപനത്തിന് വരുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരിക്കാം സൂചിപ്പിച്ചത് (16:28; പ്രവൃത്തികൾ 2:36). ആ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാണെങ്കിൽ, കർത്താവ് പറയുന്ന സമയം വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരിക്കാം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞത്, “ഇപ്പോഴത്തേതും പിന്നിടുള്ളതുമായ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ തീരുന്നതിനു മുൻപ് മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യവുമായി വരും.”

(3) യെരൂശലേം ഏ. ഡി. 70-ൽ റോമൻ സൈന്യത്താൽ നശിപ്പിക്കുന്ന ന്യായവിധിക്കു വരുന്നതിനെയാകാം യേശു സൂചിപ്പിച്ചത്. എങ്ങനെയായാലും, അതാണ് അവൻ അർത്ഥമാക്കിയതെങ്കിൽ, ഏതാണ്ട് നാൽപതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാട് യേശു അന്തർലീനമാക്കിയ സമയവുമായി യോജിക്കുന്നതാണോ എന്നു സംശയിച്ചേക്കാം.

(4) നാലാമത്തെ കാഴ്ചപ്പാടും ദാനിയേൽ 7:13, 14 ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ്, ആ പ്രയോഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടും വരവിനെ പ്രായോഗികമാക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടെ, യേശു ഉദ്ദേശിച്ച സമയത്തിൽനിന്നു വളരെ അകലെയുള്ള കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇതും.

(5) യേശു ഭൂമിയിൽ തന്റെ ഭരണം ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള വരവാണ് എന്ന തെറ്റായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇത്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് അപ്പൊസ്തലന്മാർ യിസ്രായേലിലെ പട്ടണങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു തീരുന്നതിനു മുൻപ് യേശു മടങ്ങി വന്ന് ആ പട്ടണങ്ങളെ വാഴും. ഒന്നാമത് മനസിലാക്കേണ്ടത്, പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും യേശു മടങ്ങി വന്ന് ഭൂമിയിൽ വാഴുമെന്ന് പറയുന്നില്ല. രണ്ടാമത്, അവൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ സ്വർഗത്തിലേക്ക് എടുത്ത് അവിടെ എന്നേക്കും അവനോടുകൂടെ വസിക്കും (യോഹ. 18:36; 1 തെസ. 4:16-18).

പാഠങ്ങൾ

പരിമിതമായ ആജ്ഞ (അ. 10)

താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിഭജനങ്ങളായി ഈ അദ്ധ്യായത്തെ മുഴുവൻ ഒരു പാഠമായി രൂപപ്പെടുത്താം: (1) യേശു തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വിളിച്ചു (10:1-4); (2) യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി (10:5-15); (3) യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ മുന്നറിയിച്ചു (10:16-23); (4) യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു (10:24-42).

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ വിപുലമാക്കുന്നു (10:1-8)

അപ്പൊസ്തലന്മാരെ യേശു വിളിച്ച് പ്രത്യേകമായി അവരെ ദൈവശ്വാസിയാക്കി. അതേ സഭാവം ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ലഭ്യമല്ല. എങ്ങനെയായാലും, നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് സുവിശേഷത്താലാണ്, ആത്മാവ് ശ്വാസിയുമായി നൽകിയ വചനം നമുക്ക് ഉണ്ട്. അതിലുപരി, മഹത്തായ ആജ്ഞ ഇന്നും നമുക്കായി ഉണ്ട് (28:18-20). അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പോലെ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിപുലീകരണമാണ്. നാം ആണ് അവന്റെ “കൈകാലുകൾ” എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇന്നു ലോകത്തിൽ നടത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ കൂടെയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

യേശുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ (10:2-4)

തന്റെ വ്യക്തിപരമായ സ്ഥാനാപതികളാകുവാൻ യേശു ആരംഭത്തിൽ പന്തിരുവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (മർക്കൊ. 3:13-15; ലൂക്കൊ. 6:12-13). തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലുടനീളം അവർ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു - സ്നാന സമയം മുതൽ അവന്റെ ആരോഹണ സമയം വരെ - അവർ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷികളുമായിരുന്നു (പ്രവൃ. 1:21, 22; 2:32). യൂദാ ഗുരുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു തന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു പോയതിനാൽ, അവനു പകരം മത്ഥിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (പ്രവൃ. 1:15-26). പൗലൊസിനെ യേശു പി

നീട് അപ്പൊസ്തലനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു (പ്രവൃ. 9:1-22; 1 കൊരി. 15:1-11; 2 കൊ. 11:5). യേശുവിന്റെ പ്രത്യേക അപ്പൊസ്തലന്മാരായിരുന്നത് പതിനാല് പേർ മാത്രമാണ്.

എങ്ങനെയായാലും, “അപ്പൊസ്തലൻ” എന്ന വാക്ക് വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥത്തിൽ, മറ്റു വ്യക്തികൾക്കും പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ തന്നെയും പ്രത്യേക ദൗത്യവുമായി അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന നിലയിൽ അപ്പൊസ്തലൻ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു (എബ്രാ. 3:1). കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായിരുന്ന യാക്കോബ് കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവനായിരുന്നു (1 കൊ. 15:7), യെരൂശലേം സഭയിൽ പ്രധാന നായകത്വപങ്ക് വഹിച്ചവനുമായിരുന്നു (പ്രവൃ. 15:13-21; 21:17,18; ഗലാ. 2:9). “അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ” കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായിട്ടാണ് അവനെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (ഗലാ. 1:19). പൗലൊസിനേയും ബർന്നബാസിനേയും ചേർത്ത് “അപ്പൊസ്തലന്മാർ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (പ്രവൃ. 14:4, 14). അന്ത്യോക്യാ സഭയിൽനിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ മിഷ്ണറി പ്രവർത്തനത്തിനു അയക്കുകയായിരുന്നു (പ്രവൃ. 13:1-3). മറ്റു ഉള്ളവരെയും “അപ്പൊസ്തലന്മാർ,” അല്ലെങ്കിൽ “സന്ദേശവാഹകർ” എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു കാരണം അവരെ പ്രത്യേക ദൗത്യത്തിനായി പ്രാദേശിക സഭ ചുമതലപ്പെടുത്തിയവരായിരുന്നു (2 കൊ. 8:23; ഫിലി. 2:25; 1 തെസ്സ. 1:1; 2:6).

പത്രോസ് (10:2-4)

കർത്താവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ലിസ്റ്റിൽ ആദ്യം കാണുന്നത് പത്രോസ് ആകയാൽ ചിലർ പറയുന്നത് പത്രോസ് അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ മുഖ്യനായിരുന്നു എന്നും അവൻ സഭയുടെ “തല” ആയിരുന്നു എന്നു പോലും പറയുന്നു. മത്തായി 16:18, 19 ലെ യേശുവിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവന തെറ്റായി ധരിച്ചതിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് ആ തെറ്റായ ആശയം. പത്രോസ് ആദ്യത്തെ പോപ്പ് ആയിരുന്നു എന്നാണ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ അവകാശപ്പെടുന്നത്. അത്തരം അധികാരം പത്രോസ് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ജാതികളോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കാപട്യത്തെ പൗലൊസ് പത്രോസിനെ ശാസിക്കുകയുണ്ടായി (ഗലാ. 2:11-14), എങ്കിലും, പത്രോസ് പൗലൊസിന്റെ ആഴമേറിയ ജ്ഞാനത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയുണ്ടായി (2 പത്രോ. 3:15, 16). അതിനുപുറമെ, തന്നെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് “ഒരു കൂട്ടം മൂപ്പൻ” എന്നാണ് (1 പത്രോ. 5:1). ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ഒരു പോപ്പ് ഇല്ലായിരുന്നു, തന്റെ സഭയ്ക്ക് തല ക്രിസ്തു മാത്രമാണ് (എഫെ. 1:22, 23; 5:23; കൊലൊ. 1:18).

“ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള ശക്തി” (10:8)

“സാക്ഷികളാകുവാൻ” അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ഉയരത്തിൽനിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ “ശക്തി” ലഭിക്കുമെന്ന് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു (പ്രവൃ. 1:8; ലൂക്കൊ. 24:49 നോക്കുക). അവർക്ക് ലഭിച്ച “വരങ്ങളിൽ” അല്ലെങ്കിൽ ശക്തികളിൽ ഒന്ന്, പരിശുദ്ധാത്മ വരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു (1 കൊ. 12:4-11). അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് മാത്രമേ ഈ കഴിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രാരംഭ അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും (പ്രവൃ. 8:14, 15).

പരിശുദ്ധാത്മാവ് പകരൽ യാദൃശ്ചികമായി രണ്ട് പ്രാവശ്യമേ നടന്നി

ട്ടുള്ളു എന്നതിനാൽ (പ്രവൃ. 2; 10), അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ കൂടെ മാത്രമെ ആ അത്ഭുത ശക്തി ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അത് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും, കൈവെപ്പിനാലുമായിരുന്നു സംഭവിച്ചിരുന്നത്.

ഒരിക്കൽ പൗലൊസിന്റെ പരിവർത്തനശേഷം (പ്രവൃ. 9), മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് അത്ഭുതവരങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള വരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലനായതിനാൽ, അവൻ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ച് ആത്മവരങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു (പ്രവൃ. 19:6; റോമ. 1:11; 2 തിമൊ. 1:6). ഒരിക്കൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരു വരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ കൂടുതൽ ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. “ശ്രേഷ്ഠ വരങ്ങളെ വാഞ്ചിപ്പിൻ” പ്രത്യേകിച്ച് “പ്രവചിക്കേണ്ടതിന്” (1 കൊ. 12:31; 14:1). “വ്യാഖ്യാന വരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്ന് പൗലൊസ് അന്യഭാഷാ വരം ഉണ്ടായിരുന്നവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു (1 കൊ. 14:13).

അവസാനത്തെ അപ്പൊസ്തലനും മരിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടെ ശക്തി പകർന്നു കൊടുക്കലും അതോടെ അവസാനിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പ് ലഭിച്ച അവസാന വ്യക്തിയും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അത്ഭുത വരങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നിന്നു പോയി.

“സഞ്ചാര വെളിച്ചം” (10:9, 10)

നാം കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞ നടപ്പാക്കുമ്പോൾ, അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് 10:9, 10-ൽ കൊടുത്ത പരിമിത ആജ്ഞയിലെ നിബന്ധനകളിൽനിന്നു ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് പാഠങ്ങൾ പഠിക്കണം. ഒന്ന്, തങ്ങളുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനാവശ്യമായതെല്ലാം ദൈവം നൽകുമെന്ന വിശ്വാസം അവരിൽ വേണ്ടിയിരുന്നു. അവൻ നമ്മെ വഴി നടത്തും എന്ന വിശ്വാസം ഇന്നു നമുക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. രണ്ട്, ലോക സുവിശേഷീകരണത്തിന് ലൗകിക സമ്പാദ്യങ്ങൾ തടസമാണ്. ഹെയർ എഴുതി,

9-10 വാക്യങ്ങളിലെ ഏതു സംഭവത്തിലായാലും, മുഖ്യ സന്ദേശം, “യാത്രാ വെളിച്ചം” ആണ്. ആധുനിക കേന്ദ്രബിന്ദുവിലേക്ക് സ്ഥാനം മാറ്റുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാർ, അമിതമായ ലൗകികത വിട്ട്, ലളിതമായ ജീവിതം നയിക്കണം. വീട് വിട്ട് വിദേശത്ത് സുവിശേഷ വേലക്ക് പോകുന്നവരായാലും, അയൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ ദൈവവേലക്കായി പോകുന്നവരായാലും, നമ്മുടെ അമിതമായ ബാഗേജുകൾ സുവിശേഷ വേലക്ക് തടസമാകാൻ അനുവദിക്കരുത്.⁴³

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കൽ (10:10)

സുവിശേഷ പ്രവർത്തകർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിനെ ചിലർ എതിർക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, “വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്ക് യോഗ്യൻ” എന്നു യേശു വളരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (10:10). ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കണമെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരെ പൗലൊസ് അനുഭവമോദി കൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു: “ഞങ്ങൾ ആത്മീയമായത് നിങ്ങൾക്ക് വിതച്ചിട്ട്, നിങ്ങളുടെ ഐഹികമായതു കൊയ്താൽ, വലിയ കാര്യമോ?” (1 കൊ. 9:11). “അതുപോലെ, കർത്താവും സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷത്താൽ ഉപജീ

വികേണം എന്നു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു” (1 കൊ. 9:14). ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ പണത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കരുത് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, പിന്നെയോ അവർക്ക് മതിയായ സഹായം ലഭിക്കുകയും വേണം.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

പ്രതിഫലത്തിന്റെ തോതും ശിക്ഷയും (10:15)

തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ തള്ളിക്കളയുന്നവരെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, യേശു പറഞ്ഞു, “ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ആ പട്ടണത്തേക്കാൾ സോദോമ്യരുടേയും ഗമോര്യരുടേയും ദേശത്തിനു സഹിക്കാവാതാകും” (10:15). “അധികം സഹിക്കാവതാകും” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനൽ, ശിക്ഷ ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നു ധരിക്കരുത്. അത്തരം ആശയം യേശു സൂചനയായിട്ടുപോലും നൽകിയിട്ടില്ല. യേശുവും അപ്പൊസ്തലന്മാരും സന്ദർശിച്ച പട്ടണങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച അവസരവും ദൈവസന്ദേശവും തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനാൽ, സോദോമ്യർക്കും ഗമോര്യർക്കും അതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കാതിരുന്ന പട്ടണങ്ങളായതുകൊണ്ട്, അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയേക്കാൾ ആ പട്ടണങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ കഠിനമായിരിക്കും എന്നർത്ഥം. മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, വലിയ അവസരം ലഭിച്ചവർക്ക് വലിയ ഉത്തരവാദിത്തമാണുള്ളത് (എബ്രാ. 10:26-30 നോക്കുക). വിവിധ തോതിലുള്ള ശിക്ഷയെ കുറിച്ച് മറ്റു വേദഭാഗങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (11:20-24; ലൂക്കൊ. 12:41-48; 20:47).

വിവിധ രീതിയിലുള്ള പ്രതിഫലത്തെ കുറിച്ചും പുതിയനിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നു (5:19; 6:19-21; 18:4; ലൂക്കൊ. 19:17-19; 1 കൊ. 3:12-15; 2 കൊ. 9:6; യാക്കൊ. 3:1). ദൈവകൃപയാൽ ലഭിക്കുന്നതാണ് ക്രിസ്തുവിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച രക്ഷ (എഫെ. 2:8-10); സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗം ആർക്കും നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല (റോമർ. 6:23). എങ്ങനെയായാലും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വ്യക്തിപരമായ പ്രതിഫലത്തെ ദൈവം നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് സ്പഷ്ടമാണ്. പൗലൊസ് എഴുതി, “അവനവൻ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തത് നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും, അതിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുൻപാകെ വെളിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു” (2 കൊ. 5:10; റോമ. 2:5-11; 14:10-12; 1 കൊ. 4:5; വെളി. 20:11-15). ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ദൈവം വിലയിരുത്തുന്നതനുസരിച്ചാണ് അവൻ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നത്.

എതിർപ്പ് നേരിടൽ (10:16-23)

തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് മൂന്നു പ്രതലങ്ങളിൽനിന്ന് ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്ന് യേശു മുന്നറിയിച്ചു: മത സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും, ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും, തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും. വിവിധ രീതികളിൽ, ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതേ രീതിയിലുള്ള എതിർപ്പുകൾ നേരിടുന്നു.

മത സ്ഥാപനം. അത്തരം ശത്രുത നേരിടുന്നത് ഒരു ദേശത്തെ മതം നിയന്ത്രിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് താമസിക്കുന്നവർക്കാണ്. “ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ “ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവരെ വെറുക്കുന്നു. ഏറ്റവും നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നവർ “ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമായി” അറിയപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും.

ഗവൺമെന്റ്. മതസ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കുന്ന ഭരണകൂടമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ

ഇൽ താമസിക്കുന്നവർ രഹസ്യമായും നിയമരഹിതമായും കൂടിവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി തീരും. അവരെ പിടിക്കുകയും, അടിക്കുകയും, തടവിലാക്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അധർമ്മികതയെയും അനീതിയെയും കുറിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ സംസാരിക്കുന്നതു ഗവൺമെന്റിന്റെ എതിർപ്പ് പിടിച്ചുപറ്റും.

കുടുംബം. ക്രിസ്ത്യാനികളായതിനാൽ, ചിലർക്ക് തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു പരിഹാസം ഏൽക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ധർമ്മിക മൂല്യങ്ങളിലും, മുൻഗണനാക്രമങ്ങളിലുമുള്ള വ്യത്യാസം നിമിത്തം പലപ്പോഴും എതിർപ്പുകൾ നേരിടും. അതിരുകവിഞ്ഞ ചില സാഹചര്യത്തിൽ, വിശ്വാസികളായി തീർന്നവരെ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾ നിരാകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

പ്രസംഗ തയ്യാറെടുപ്പ് (10:20)

യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ദൈവശ്വാസിയായ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. മൗൺസ് എഴുതി, “ഞായറാഴ്ചയിലെ പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര സമയം കിട്ടിയില്ല എന്ന ഒഴികഴിവ് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു ചില ഉപദേശ്യാക്കന്മാർ എടുക്കുന്നത് നിർഭാഗ്യകരമാണ്.”⁴⁴ ദൈവശ്വാസിയ വരം ഇന്നു നമുക്ക് ഇല്ല; പകരം ഇന്നു നാം ദൈവശ്വാസിയ വചനം പഠിക്കണം. അർക്കൻസാസിലെ ഹാർഡിങ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളോട് ജിമ്മി അലൻ പറയാറുണ്ട്, “അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ദൈവശ്വാസിയതയാൽ ലഭിച്ചു, എന്നാൽ നാം വിയർപ്പ് ഒഴുക്കി പഠിച്ചാലേ നമുക്ക് ലഭിക്കയുള്ളൂ.”

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

കുറിപ്പുകൾ

¹ഡൊണാൾഡ് ഏ. ഹാഗെർ, *മാത്യു 1-13*, വേർഡ് ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി, വാല്യം, 33 ഏ (ഡാളസ്: വേർഡ് ബുക്സ്, 1993), 262. ²ഡഗ്ലസ് ആർ. എ. ഹെയർ, *മാത്യു*, ഇന്റർപ്രെട്ടേഷൻ (ലൂയിസിമിലേ: ജോൺ നോക്സ് പ്രസ്, 1993), 113. ³വാൾട്ടർ ബാവർ, *ഏ ഗ്രീക്ക്-ഇംഗ്ലീഷ് ലെക്സിക്കൻ ഓഫ് ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് ആന്റ് അദർ ഏർലി ക്രിസ്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ*, 3ർഡ് എഡി., റെവ. ആന്റ് എഡി. ഫ്രെഡറിക് ഡബ്ലിയു. ഡാങ്കർ (ഷിക്കാഗോ: യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ്ഷിക്കാഗോ പ്രസ്, 2000), 881. ⁴നോക്കുക ജാക് പി. ലേവിസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ് ടു മാത്യു*, പാർട്ട് 1, ദ ലിവിങ് വേർഡ് കമെന്ററി (ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സ്.: സീറ്റ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1976), 145; ആന്റ് ആർ. ടി. ഫ്രാൻസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ് ടു മാത്യു*, ദ ടിൻഡേൽ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് കമെന്ററിസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1985), 176. ⁵മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ്, “മാത്യു,” ഇൻ *സോണ്ടർവാൻ ഇല്ലസ്റ്റ്രേഡ് ബൈബിൾ ബാക്ഗ്രൗണ്ടർസ്, കമെന്ററി*, വാല്യം. 1, *മാത്യു, മാർക്, ലൂക്ക്*, എഡി. ക്ലിന്റൺ ഈ. ആർനോൾഡ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോണ്ടർവാൻ, 2002), 67. ⁶കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചതുപോലെ, യേശു തന്റെ “ശക്തി,” അഥവാ “അധികാരം” അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് നൽകി (7:28, 29; 8:9 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). ⁷ചില പുരാതന കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ 3:14-ൽ *അപോസ്തോലോസ്* എന്ന വാക്കില്ല. ⁸കർത്താവ് പ്രത്യേകമായി തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ട് “അപ്പൊസ്തലൻ” എന്ന വാക്ക് അടിക്കടി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് പൗലൊസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്

(1 കൊരി. 15:8-10). എങ്ങനെയായാലും, ഒരു ഇടവക അയക്കുന്നതിനെ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃ. 14:4; 14; 2 കൊ. 8:23; ഫിലി. 2:25; 1 തെസ്സ. 1:1; 2:6). ⁹നോക്കുക ഡബ്ലിയു. എഫ്. ആൾബ്രൈറ്റ് ആന്റ് സി. എസ്. മാൻ, *മാത്യു*, 3 ആകർ ബൈബിൾ (ഗാർഡൻ സിറ്റി, എൻ. വൈ.: ഡബിൾഡേ ആന്റ് കമ്പനി., 1971), 117. ¹⁰ലേവിസ്, 147.

¹¹“കെര്യോത്ത്” എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു ടൗൺ മോവാബിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു (യിരെ. 48:24; ആമോസ് 2:2). ¹²ഹാഗെർ, 266; നോക്കുക, ജോർജ് വെസ്ലി ബച്ച്നാൻ, “ജൂഡാസ് ഇസ്കാര്യോത്ത്,” ഇൻ *ദ ഇന്റർനാഷണൽ സ്റ്റാൻഡാർഡ് ബൈബിൾ* എൻസൈക്ലോപീ ഡിയ, റെവ, എഡി., എഡി. ജെഫ്രി ഡബ്ലിയു. ബ്രോംലേ (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1982), 2:1151-52. ¹³റോബർട്ട് എച്ച്. മൗൺസ്, *മാത്യു*, ന്യൂ ഇന്റർനാഷണൽ ബിബ്ലി കൽ കമന്ററി (പിബഡി, മാസ്.: ഹെൻട്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1991) 92. ¹⁴വിലും ബാർക്ലൈ, *ദ ഗോസ്പെൽ ഓഫ് മാത്യു*, വാല്യം. 1, 2 ന്ഡ് എഡി., ദി ഡൈലി സ്റ്റഡി ബൈബിൾ (ഫിലദൽഫിയ: വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ പ്രസ്, 1958), 1:373. ¹⁵ഇബിഡ്. ¹⁶മത്തായി യുടെ പുസ്തകത്തിൽ ശമര്യക്കാരെ കുറിച്ച് ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമാണ് പറയുന്നത് (10:5). ബി. സി. 722 ലെ അശുര്യ പ്രവാസത്തിനു ശേഷം യിസ്രായേലുകൾ വിദേശിയരുമായി ചേർന്ന് മിശ്രവിവാഹത്തിൽ ജനിച്ചവരായിരുന്നു അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ (2 രാജ. 17:24; നെഹ. 13:23, 24). യെഹൂദന്മാരുമായുള്ള അവരുടെ പോരാട്ടം പ്രവാസകാല-ശേഷം തുടങ്ങിയതാണ് (എസ്ര. 4:1-24). ¹⁷ജെ. ഡബ്ലിയു. മെക്ഗാർവേ, *ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് കമന്ററി*, വാല്യം.1, *മാത്യു ആന്റ് മാർക്ക്* (എൻ. പി., 1875; റീപ്രിന്റ്, ഡിലൈറ്റ്, ആർക്ക്.: ഗോസ്പെൽ ലൈറ്റ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., എൻ. ഡി.), 89. ¹⁸മൗൺസ്, 92. ¹⁹നോക്കുക ബാവർ, 811. ²⁰അവരുടേതായ വിഭാഗങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ആളുകൾ അതിഥിസൽക്കാരം നടത്തിയിരുന്ന സമാനത എടുക്കാവുന്നതാണ്. ജോസെഫസ് വിവരിച്ചു, “അക്കാരണത്താൽ ആളുകൾ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, കള്ളന്മാരെ നേരിടുവാനുള്ള ആയുധങ്ങളൊഴിച്ച് മറ്റൊന്നും കയ്യിൽ എടുക്കാറില്ല” (ജോസെഫസ് വാഴ്സ് 2.8.4).

²¹നോക്കുക ജോൺ ലൈറ്റ്ഫുട്ട്, *ഏ കമന്ററി ഓൺ ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് ഫ്രം ദ താൽമൂദ് ആന്റ് ഹെബ്രെയിക്ക; മാത്യു - 1 കൊരിന്ത്യൻസ്*, വാല്യം. 2, *മാത്യു - മാർക്ക്* (ഓക്സ്ഫോർഡ്: ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്, 1859; റീപ്രിന്റ്, ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1979), 183-85. ²²ഡേവിഡ് ഹിൽ, *ദ ഗോസ്പെൽ ഓഫ് മാത്യു*, 3 ന്യൂ സെഞ്ചൂറി ബൈബിൾ കമന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1972), 186. ²³ഫ്രാൻസ്, 181. ²⁴പഴയനിയമത്തിലേയും പുതിയനിയമത്തിലേയും അതിഥിസൽക്കാരത്തിന് നോക്കുക വിലും ഹെൻട്രിക്സൺ, *ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് കമന്ററി*, എക്സ്പോസിഷൻ ഓഫ് ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ് ടു മാത്യു (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1973), 459. ²⁵ഹിൽ, 187. ²⁶മൗൺസ്, 93. ²⁷നോക്കുക താൽമൂദ് നെദാരിം 53ബി; സാൻഹേദ്രൻ 12 ഏ. ²⁸എച്ച് ലിയോ ബോൾസ്, *ഏ കമന്ററി ഓൺ ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ് ടു മാത്യു* (നാഷിനലേ: ഗോസ്പെൽ അഡ്വക്കേറ്റ് കമ്പനി., 1936), 226. ²⁹എൻ 13:13; 19:24, 25; ആവ. 32:32; യെശ. 1:10; യെഹ. 16:46, 48, 49; മത്താ. 11:22, 24; ലൂക്കൊ. 10:12; 17:29; റോമർ. 9:29; 2 പത്രോ. 2:6; യൂദ. 7. ³⁰ജെയിംസ് ബർട്ടൻ കോഫ്മാൻ, *കമന്ററി ഓൺ മാത്യു* (ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സ്.: ഫേം ഫൗണ്ടേഷൻ പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്, 1977), 136.

³¹വിൽക്കിൻസ്, 69. ³²റാബോത്ത് സോൺ ഓഫ് സോൺസ് 2.14.1.

³³ജെർഹാർഡ് എഫ്. ഹാസേൽ, “ഡോവ്” ഇൻ ദ ഇന്റർനാഷണൽ സ്റ്റാൻഡേർഡ് ബൈബിൾ എൻസൈക്ലോപീഡിയ, റെവ. എഡ്., എഡി. ജെഫ്രി ഡബ്ലിയു. ബ്രോംലേ (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി 1979), 1:988. ³⁴മിഷ്നാ സാൻഹേദ്രിൻ 1.2. ³⁵വിൽക്കിൻസ്, 69. ³⁶ആ തത്വത്തിന്റെ തെളിവാണ് യേശുവിന്റെ വിചാരണകൾ. യേശുവിനെ ആദ്യം യെരൂശലേമിൽ വെച്ച് ന്യായാധിപസഭ വിചാരണ ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് ഹെരോദാവും, അവസാനം നാടുവാഴിയായിരുന്ന പൊന്തിയോസ് പിലാത്തോസിനാൽ മരണശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു (ലൂക്കൊ. 22:54-23:25). ³⁷ടാക്റ്റിക്കസ് അനൽസ് 15.44. ³⁸കോഫ്മാൻ, 137. ³⁹താൽമൂദ് സാൻഹേദ്രിൻ 97 ഏ. ⁴⁰വിൽക്കിൻസ്, 69.

⁴¹ലേവിസ്, 152. ⁴²ആൽബർട്ട് ബാർണെസ്, നോട്ട്സ് ഓൺ ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ്: മാത്യു ആന്റ് മാർക്ക്, എഡി., റോബർട്ട് ഫ്ര്യൂ (ഫിലദെൽഫിയ: എൻ. പി., 1832; റീപ്രിന്റ്, ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1974), 113. ⁴³ഹെയർ, 112. ⁴⁴മൗൺസ്, 94.